

ses det, Krigsministeren og jeg ere fuldstændig enige i dette Punkt.

Saa er der Spørgsmaalet med Hensyn til Forholdet mellem Søværnets og Hærens Budgetter. Der er Forfællelsen mellem os heller ikke stor. Jeg har regnet dette Forhold ud for en lidt forfællig Periode fra Krigsministeren. Denne sagde, tror jeg, i Dag, at det var Regnskaberne for Aarene 1881—86, han har benyttet, medens jeg har taget Regnskaberne fra 1880—85, men dette vil næppe gøre mærkelig Forfællelse. Jeg er derved kommen til det Resultat, at naar vi tage ordentlige og overordentlige Udgifter sammen, saa er Søværnets Udgifter i Forhold til Hærens omtrent 55 pCt., altsaa en Del mindre end $\frac{2}{3}$, som vilde være 66 $\frac{2}{3}$ pCt. og kun lidt over Halvdelen. Jeg tror, Forfællelsen ligger deri, som Krigsministeren maaste allerede sagde, at han uden videre har taget Marineministerens Budget og sammenlignet med Krigsministerens; men der er som bekendt paa Marineministerens Budget henved 1 Mill. til fuldstændig civile Formaal, og det er det, jeg har trukket fra, det synes jeg absolut man maa. Jeg erkender for øvrigt, at selv om Marinens Udgifter i Forhold til Hærens kun ere 55 pCt., saa er det et stort Forhold. Det er et Forhold, der ikke overstrides i mange Lande, men Forholdene ere jo ogsaa meget forskellige i de forskellige Lande. Jeg tør ikke bestemt sige, hvordan Forholdet er i de forskellige Lande; det er en meget vanskelig Sag at undersøge fremmede Budgetter saaledes, at de kunne sammenlignes med vore. Jeg har i disse Dage undersøgt adskillige Marinebudgetter, og der har jeg troet at være kommen paa det Rene med, hvad der skal regnes med, og hvad der ikke skal regnes med, naar man vil anstille Sammenligninger, som de skulle gøres i Forhold til vort Budget. Men ogsaa at gaa til Krigsbudgetterne i samme Abstraktion, det har jeg ikke turdet binde an med. Jeg er dog vis paa, at Englands Flaadebudget er betydelig større i Forhold til Hærens end vort. Det er derimod noget tvivlsomt for mig — jeg tør ikke sige det bestemt — med Hensyn til Hollands. Men i Forhold til Hærens Budget er altsaa i alt Fald vor Marine temmelig stor, sammenlignet med andre Landes; lige saa lidt som Krigsministe-

ren ønsker paa sin Side at arbejde for, at det skulde formindskes i Forhold til Hærens, lige saa lidt ønsker jeg Forholdet mellem Hærens og Marinens Budget forandret til Skade for Hæren.

Hjør: Det glæder mig for saa vidt, at den højtærede Krigsminister har haft Ordet før mig i Dag, idet jeg derved bliver forstaaet for adskillige Spørgsmaal, som jeg ellers vilde gjort. Men ikke desto mindre — jeg har fulgt hans Foredrag med al Opmærksomhed — er jeg ikke bleven rigtig klar over Bevæggrundene til, at han har fundet sig besjætt til at fremsætte et saa omfattende Forslag, som en fuldstændig ny Hærlov. Det forundrer mig saa meget mere, som det forekommer mig, at vor Hærlov har ingen meget gammel Dato. Vi lavede som bekendt en meget omfattende ny Hærlov i 1867. Jeg havde den Ære, at være Medlem af Udvalget den Gang; men desværre for mig, man gif allerede den Gang for vidt med de Bevillinger, man vilde yde til Krigsvæsenet, saa at jeg med flere maatte se mig nødsaget til at stemme mod den. Som bekendt kom vi saa i 1880 til en Revision af denne Hærlov. Det er mig kært, at jeg saar Lejlighed til at bringe Klarhed i Ting, der personlig angaa mig, Mistydninger, Misforstaaelser af min Stilling til Hærlovsrevisionen, der ere fremkomne baade i og uden for denne Sal. Jeg ved godt, at jeg af mange er mistænkt for, at jeg med særlig Øyst, i alt Fald med god Vilje gif til Revisionen af Hærloven. Det er en Fejltagelse, en meget stor Fejltagelse, thi jeg har offentlig selv sagt: Det er en forbandet Lov! og jeg forandrer ikke en Tøddel deraf endnu, men til de Herrer, der troede, at der laa noget bagved det, maa jeg sige: ja, det gjorde der desværre; der laa, havde jeg nær sagt for at udtrykke mig kort, to onde Forslag bagved, og saa siger jo det gamle Ord: Af to onde Ting vælger man den mindst onde. Jeg tror dog, at af de to Forslag, var det Forslag, jeg var med til og det Forslag, som blev Lov, dog det mindst onde, man den Gang kunde tænke paa at blive helemret med; det er jeg sikker paa. De Herrer maa jo vide, at Kjøbenhavns Befæstning har staaet truende over for os i mange Tider allerede før 1880. Des-